

Terms and Conditions

The Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept there Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Library

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Imprint:

Director: Mag. Renate Plöchl

Deputy director: Mag. Julian Sagmeister

Owner of medium: Oberösterreichische Landesbibliothek

Publisher: Oberösterreichische Landesbibliothek, 4021 Linz, Schillerplatz 2

Contact:

Email: [landesbibliothek\(at\)ooe.gv.at](mailto:landesbibliothek(at)ooe.gv.at)

Telephone: +43(732) 7720-53100

LAVDIBVS ELOQVENTIAE FOLIVM II

gno vñi mortalibus esse eloquentia. sine qua nō populū: nō vrbes nō imperia: nō regna stare possent: nō ipm dehinc humanū genus coalesceret & ob eam rem oīm biom pconis celebraudā esset. Verū illud cōtēdo q̄ tñ valeat b̄re pfecto aliquid vi sua natura pclarū atq̄ pcipiū. Quid igīt hoc fuerit: ppe explicabit si fons & origo eius inueniri poterit: qbus in vrbibus: p quos viros parta: enutrita: educata & adulta fuerit q̄ varia q̄ multiplicitate varia ipsa: multiplexq̄ tractet. Hac nobis deinceps q̄breuissime fieri poterit p currēda sunt: vt intelligamus no esse cur quisq̄ miret si tam late patet eloquentia: vt oia suis virib⁹ contines nullius no rei decus & columen euaserit. Dicimus igīt eloquentia diuū genus essū deorū. Nec illud quidē agimus: deū vniversitatis buius pentē esse iccirco buius etiā de qua nūc logmūr facultatis. Est em̄ rerū oīm q̄ sūt vniversale principiū. Sed quoddā ppriū magis & suū ipsius eloquentie querimus. Ratemur oēs qui quidē bñ sentiūt illud platouis: qd̄ sine alio bonū est sine quo nibil qd̄ p̄bi bonūvocat: alii summū alii vero solū. Hoc inquā deū esse nemo dissentit. Ut igīt vnūqdc̄ plus bonitatis habet: ita maxi me diuinitati pximū est. Atq̄ eloquentia duduū ondebat de numero honorū immo vero ipsam bonorum humanorū longe pstantiore. Quis igīt dubitet rerū oīm optimā diuūuitis in boies pfectā esse: ab ipsovi delicit honorū oīmdatore & principe deo. Hoc multo pbabilius est qd̄ fabulose iactat elequentia munus esse mercurii: prius etiā ab ipsis diis usurpatā cuius rei testē faciūt apud grecos Homerū apud nōs vir. Pandit interea domus om̄ps olympi Conciliūq̄ vocat diuū p̄t atq̄ boīm rex. Siderā in se dem: & reliqua. Ipsam vero quidā auctores sunt syracusis primū excepta fuisse: q̄ ciuitas est Sicilia. Hanc insulā: id qd̄ inter oēs cōstat insignes feriata tyrannos p̄culisse. Duos tñ supra quā credi possit immanes: Celonē Hieronē: qui ad hoc inſolentia p̄gressi sunt vt syracusanis nec bic̄ere quidē pmitteret: sed qd̄ si bi cuiq̄ comodū esset nunc pedibus manibus: nūc vultu: & oculis significaret: bñc & saltādi vsum pri mordia coepisse. Nam q̄ sermo ipsis interdictus erat exp̄ssam necessitatē inueniendi signa qbus res indi dicaret. Cum igīt sup̄be adeo & efferaſe haberent: liberatori Loui supplicasse vt amara iſta & intolerabili seruitute liberarent. Nec in cassum fudiſſe p̄ces quippe volēte deo p̄ditis oīno tyranis: libertatē adeptos fuisse. Veritos deinde ne in tyranidē eiusmodi recideret summā rerū demadassē nōnvi: aut antea sed pplo Tum virū quēdā noīe Coracē genere syracusanū: q̄ prudēs esse & eloquēs cū pp̄lm cerneret rē ēē mobile etiā currēti fluuiō simile nīf̄ ofonis moderatōe gubernet: vt recta rōne meliora sequi deteriora fugere p̄suasi: nibil temere nibil incoſulte gerat p̄cessisse in cōtione. Ibi mollieribus primo verbis & baud multū absonis opinōni multitudinis aures p̄mulsisse vulgi: & ptentasse animos eorū: quos vbi patos vidit ad audiendū. exposuisse qd̄ optimū factu censeret. Deinde id qbus pbaret rōnibus breui subiectis argumen tis cōfirmasse partim veris: partim ſilibus veri. Postremo q̄ p̄ oīm deinde oīone tractasset ſingulis qbus: q̄ cōmouēdi grā succinēte collectis intulisse qd̄ efficere volebat & vñāquāq̄ oronis partē ſuis noībus apellasse. Primas exordiū & narrationē. Medias ppositionē & p̄bationē. Ultimā vero p̄ orationem. Hac igīt dicēdi rōne Coracē pplo facile qd̄ vellet p̄uafisse qui finis est vt pleriq̄ placet artificiū oratoris. Eo fa ctum vt p̄miis p̄positis lyrae ſanis filios ei magno ſtudio traderet eiusmodi facultate instruēdos. Interē adolescentē quēdā noīe Cresiā cupidū & ipm diſcedē artis cōterū mercede paulisp deterritū quia videli cet ſoluēdō no esſet auſum tñ bis verbis petere Coracē vt exponeret quāto ſtudio eloquentia p̄cipe vel let. At em̄ pecuniā ſibi nunc quidē non eſſevbi vero didicisſet duplū mercedis redditū. Excēptū deīn de humanitera Corace poſtōs doctus euaserit imprudenter nimis iſuſtalle mgro. Dic mibi inquit o Corax: Quis eſt rhetorice finis. Cum ſubieciſſet p̄uafisse dicēdo. Tunc ille Tibi ergo de mercede litem intēdo q̄ ſi p̄uafero nō dandā nō dedi magiſtrorū optime. quia p̄uafi. Si minus iterū nō dedi q̄ abs te p̄uafere nō didici. Immo vero couertens e contrario Corax: ſi p̄uafaris inquit accipiā diſcipuloḡ ingratissime didicisti em̄. Sinaūt accipiā rursus nō em̄ p̄uafisti. Tum qui aderant cotinuo ſuclamasse. Malicorū ma lum ouī. Nam corax grāce idē ſonat quod latine coruus. & Syracusis quidē in bunc modū eloquentiam Corace auctore inſtitutā accepimus. Athenis vero Gorgia Leontino p̄ceptore ac p̄uio: qui cum legatus petitiū venerat auxilia p̄cilitanti patriæ: quā ſinitimi bello infestabāt. Hic dato cōcilio: incredibile eſt quanta audiēdi cupiđitate pp̄lm affecerit. Is ornatus erat ofonis: ea dicēdi ſuauitas: & copia. Quo circa iterum ac tercio introductus (neq̄ em̄ ſemel tñ orauit) tum vero totas: vñq̄ adeo cōmouit athenas: vt concursus vndiq̄ ſieret. Diſloq̄ ipſos quibus cōcionare: festos: cōtiones vero lampadas vocarēt: quia videlicet tanq̄ fulgur auditorū animos dicēdo p̄ſtringeret. Hac deinde facūdia capti Atheniēles auxilia q̄ petebat. Le ontinis mīſerūt: ipm vero gorgiā penes ſe retinuerūt cui p̄mia publice decreta: vt dicēdi gymnasia iuuētiapiret. Et statim p̄fecere adolesce tes mirūimmodū. Acceſebat ad ingeniuū: quo gens illa p̄stabat in pri mis induſtria: cupiđitasq̄ diſcedi. Hinc igīt exorti ſunt cū aliū pmulti: tum vero diuinus ille oratorū decē catalogus: Antipbonis: Rhānusii: Lysia: Cebali: Isocratis: Isai: Eudocidis: Lycurgi Demonſtbenis Ae ſchinis: Hipporides: Dinarchi. Quorū adhuc memoria viuit viuetq̄ dum ſtudia līarum extabunt. Neq̄ em̄ obscura eſt. aut eiusmodi: vt silentio poſſit inuolui qui tñ dicēdo valuerūt: vt grācia oīm ſui nomis fa ma cōplerint. Nam de nīris qui Rome potiſſimū ſlōrūre tacere ſatiſmo: q̄ pauca dicere cū vnuſ Cice. tñ excellat eloquio vt oēs oīm gentiū: & ſtatūm oratores: nullo deſſentiēte ſuperari aut certe ade quarit. De quo p̄clarare quidēvaticinatus eſt. Tullius ſtatūs agitabat in agmī turmas. Regia progenies & tulli ſanguine ab alto. Indole p̄ quāta iuuenis quantumq̄ daturus Auloniā pp̄lis vētura in ſacula ciuem ille ſup gangem ſup exauditus & indos implebit terras voce & furialia bella fulmine cōpescit: lingua: nec deinde relinquet par decus eloqui cuiq̄ ſperare nepotū. Sed & ille tanti viri gloriā mire cōplexus eſt: qui Romanū: imperiū dixit: nibil ipm ſibi babuifſe ſimilius. q̄ Ciceronis ingeniū. Admiranda & vere mu